

AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA – MÁTYÁSFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. ÉVF. 2. SZÁM

2007. ÁPRILIS - JÚNIUS

Vess számot előre

*„Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költséget, hogy telik-e mindenre a befejezésig? Nehogy - miután alapot vetett, de nem tudta befejezni - gúnyolni kezdje mindenki, aki látja, és ezt mondja: Ez az ember építkezni kezdett, de nem tudta befejezni. Vagy ha az egyik király el akar indulni, hogy harcba bocsátkozzék egy másik királlyal, vajon nem ül-e le előbb, és nem tart-e tanácsot arról, hogy szembeszállhat-e tízezer élén azzal, aki húszezerrel jön ellene? Különben követséget küld, amikor az még távol van, és megkérdezi a békefeltételeket. Akinek van füle a hallásra, hallja!”
(Lukács. 14 28—32)*

Mostanában sokszor felvetődött a kérdés gyülekezeti alkalmainkon, hogy mennyit kell nekünk is hozzátennünk ahhoz, amit Istentől elvárunk. Nem merészség-e, vagy éppen tiszteletlenség mozdulatlanul várni az ajándékokat, megoldásokat, segítséget? Vagy: mennyit kell nekem is beadnom a „közösbe”?

A nehéz kérdésre igei választ Jézustól kapunk.

Először is meg kell legyenek a terveink. Mit akarunk? Milyen céllal akarunk Istenhez közeledni? Mit várunk a majdani kapcsolattól? Nem utolsó sorban pedig: mennyire gyűjtöttük össze a „hozzávalókat”?

Építő vállalkozáshoz hasonlítva Jézus az Ő követését. Valóban hasonlatos hozzá, aki az Ő nyomdokaiban haladva él, az a maga és mások életében létrehoz valamit, ami

különben nem jönne létre. Nem a semmiből teremti elő, hanem az élet meglevő anyagát formálja és rendezi el mássá. Nem ötletek szerint dolgozik, hanem előre tudja, hogy mit akar megvalósítani. Legyek jó építőmestere életemnek!

Harcba szálláshoz is hasonlítja Jézus az Ő követését. Ez is találó hasonlat. Mert sok ellenséges erő zavarja azt az embert, aki Jézus akarata szerint alakítja életét. Csak úgy boldogul, ha vállalja a velük való szakadatlan küzdelmet. Mindig résen kell lennie, és mindig készen kell állania a viaskodásra. Nem zavartalan

nyugalomra, hanem lelki háborúra hívogat Jézus. Legyek jó vitéze ebben a harcban!

Mindkét hasonlattal ugyanazt az igazságot hangsúlyozza Jézus: az Ő követésére csak egészen eltökélt lélekkel érdemes elindulni. Csúfsággá válik minden építőmunka, amelyik félbe marad. Előre számot kell vetni minden nehézséggel, amely az Ő követésével együtt jár, és úgy kell rá vállalkozni. Az öröm és a jutalom rövidesen megszületik.

Bíró Ferenc lelkipásztor

„...de nem tudta beféjezni.”

Ryugyong Hotel – Phenjan, Észak-Korea. 1980-ban kezdték el építeni ezt a 105 emeletes szállodát, de 26 évnyi munka után sincs kész, mert silány minőségű anyagot építettek bele, és félnek, mert bármelyik pillanatban összedőlhet.

Egy megtisztított múlt: a szoba – Hogyan vált meg Jézus a múltadtól?

Álmomban egy szobában találtam magam. Egyik falát apró fiókok borították, melyben kartoték-lapok rejtőztek, mint a könyvtárakban. Ahogy közelebb léptem, az egyik felirat megragadta a tekintetemet: „*Lányok, akik tetszettek*”. Kihúztam a fiókot, és ahogy átfutottam a lapokon, a nevek nagyon ismerősen csengtek.

Rájöttem, hol vagyok: életem eseményeinek még befejezetlen rendszerezőjében. Találomra

nyitogatni kezdtem a fiókokat, hogy megvizsgáljam tartalmukat. Némelyik szép emléket ébresztett bennem; mások nagy szégyent és megbánást. Egy fiók „*Barátok*” felirattal a „*Barátok, akiket elárultam*” feliratú fiók mellett pihent. A feliratok között voltak hétköznapiak és furcsák is: „*Könyvek, amiket olvastam*”, „*Hazugságaim*”, „*Vigasztalás, amiket másoknak nyújtottam*”. Lehetséges, hogy a húsz évem alatt volt időm teleírni ezt a millió lapot? De mindegyiket én írtam. És mindegyiket aláírtam.

Amikor kihúztam a „*Dalok, amiket hallgattam*” feliratú fiókot,

rájöttem, a fiókok állandóan nőttek, hogy elérjenek bennük a lapok. Három méter után sem volt vége a fióknak. Szégyenkezve csuktam be az elpazarolt idő miatt.

Amikor a „*Buja gondolatok*” fiókhoz értem, végigfutott a hátamon a hideg. Találomra kiemeltem egy lapot. Olyan részletes volt a tartalma, hogy beleremegtem. Soha, senki nem láthatja ezeket a lapokat! El kell pusztítanom itt mindent! De ahogy

kiborítottam volna a fiók tartalmát, egyetlen kártya sem mozdult el a helyéről.

Kétségbeesésemben kihúztam egyet, de eltépni sem tudtam, olyan kemény volt, mint az acél. Tehetetlenül tettem vissza a kártyát a helyére. Hatalmas sóhaj fakadt fel a bensőmből. Aztán megláttam a

következő feliratot: „*Emberek, akikkel megosztottam az evangéliumot*”. A fiók szinte még érintetlen volt, alig használt. Egy kezemen meg tudtam számolni a kártyákat.

Zokogva térdre borultam. Szégyenemben sírtam. Be kell zárnom ezt a szobát, és el kell rejtenem a kulcsot, senki nem tudhat róla! Aztán

megtöröltem a szemem, és megláttam Őt. Ne, csak Őt ne! Bárkit, csak Jézust ne! Bénultan figyeltem, ahogy nyitogatja a fiókokat, és olvassa a kártyákat. Ösztönösen találta meg a legszörnyűbbeket. Amikor az arcára néztem, hogy megnézzem, mit szól, mélyebb bánatot láttam rajta, mint amit én éreztem.

Ahogy rám nézett, sajnálat volt a szemében. De ez a sajnálat nem dühített. Lehajtottam a fejemet, és újra sírni kezdtem. Odalépett hozzám, és átölelt. Annyi mindent mondhatott volna, de egy szót sem szólt. Csak sírt velem.

Majd felkelt, és visszament a fiókokhoz. Az összes lapot egyenként kivette, és az én nevem helyére a sajátját írta.

- Ne! –csak ennyit tudtam mondani, és kiteptem a kezéből a kártyát. Az Ő

neve nem lehet ezeken a lapokon. De ott volt. Élénk vörös betűkkel égett, szinte élt. Jézus neve eltakarta az enyémet. Nevét a vérével írta.

Gyengéden kivette a kezemből a lapot. Szomorúan mosolygott, és folytatta a kártyák aláírását. Nem értettem, hogyan végezhetett olyan gyorsan, de a következő pillanatban már be is fejezte, és visszalépett hozzám. Kezét a vállamra tette, és így szólt: - *Elvégeztetett.*

Felálltam, Ő pedig kivezetett a szobából. Nem volt zár az ajtón. Még voltak kártyák, amiket meg kellett írnom.

Joshua Harris nyomán

VAN VALAKIM

Van Valakim, Ki megbocsát,
ha vétkezik
szegény fejem, s bajomhoz is
megérkezik.
Ha messzire elkóborol
netán szívem,
szeretete utolér és
visszaviszen

oda, ahol testvérszívek
vannak velem,
oda, hova kerítést von
a kegyelem.
Van Valakim, Ki még soha
el nem hagyott,
van Valakim, Ki úgy szeret,
ahogy vagyok.

Füle Lajos

Hírek gyülekezetünk életéből

Áprlis:

1. Virágvasárnap. Passió-ünnepély fiatalok részvételével a gitáros istentisztelet keretében
- 2-7. Istentiszteletek Húsvét ünnepére készülve
- 8-9. Húsvét ünnepe
15. Konfirmáció

Május:

- 4-6. Presbiterek és házastársaik csendes hétvégéje Mátraházán
6. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Pataki András fasori ifjúsági lelkipásztor
17. Mennybemenetel ünnepe
- 21-26. Istentiszteletek Pünkösdre készülve
- 27-28. Pünkösd ünnepe
30. Esperesi vizitáció (egyházlátogatás) presbiteri gyűléssel egybekötve

Június:

2. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Botond
24. Gyülekezeti nap
- 25-29. Szombati ifjúsági csoport csendes hete Inárcson

Ami még előttünk áll

Július:

1. Gitáros istentisztelet. Igehirdető. Gyimóthy Zsolt gyáli lelkipásztor
- 22-27. Ifjúsági csendes hét Berekfürdőn. (Pénteki és vasárnapi csoport)

Augusztus:

5. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Szabóné Zimányi Noémi, rákosligeti lelkipásztor

Szeptember:

2. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Kovács Dávid, külső-józsefvárosi lelkipásztor
- 17-21. Gyülekezeti csendeshét Mátraházán

Kereszttségben részesültek:

K. Papp Benjámín
 Major Ákos Péter
 Horváth Barbara Kitti
 Seres Dániel
 Horváth Bence
 Polgár Zsófia
 Dreilinger Petra Laura
 Hodossy Luca Krisztina
 Osztoics Katica
 Molnár Laura Hanna
 Kovács Hanga
 Tarnai Zsombor

Pittner Lilla Barbara
 Jakab Roland
 Labancz Dóra Lilla
 Roboz Nikoletta
 Fábik Panna Lili

Felnőtt kereszttségben részesültek:

Juhász Zoltán Endre
 Veróczy Roland

Házasságkötések:

Bíró Áron és Juhász Veronika
 Herczeg Ferenc és Sidó Erika
 Veróczy Roland és Óri Magdolna
 Paulányi Attila és Andrási Katalin
 Szalai Gábor és Pille Szilvia Ilona
 Juhász Zoltán és Lengyel Adrienn

Halottaink:

Zoboki Sándor	69 éves	Mátrai Jánosné	59 éves
Schwarczkopf Jánosné	84 éves	Szász Lajos	79 éves
Basch György Géza	60 éves	Bakos Margit	68 éves
Szabó Viktória	49 éves	Tóth Sándor	79 éves
Csató Mihályné	74 éves	Javora Géza	80 éves
Tóth Józsefné	75 éves	Németh Imréné	82 éves
Szabó Gyula	55 éves	Balázs Károly	66 éves

**Vallást tettek hitükről a konfirmáció
alkalmával:**

Hegedűs Dóra Anna
Antal Zsófia
Gonda Beáta
Kutasi Renáta
Janka Gabriella Barbara
Szattler Borbála
Tóth Klára Fanni

Szikszai Levente
Mátyás Kristóf Pál
Mátyás Lőrinc
Kunkli Bence
Pap Ábris Miklós
Ivanovits Bence

A VÍRUS

Vége a napnak. Hazafelé mész a kocsiddal. Bekapcsolod a rádiót. A recsegő adáson keresztül hallasz egy kis faluról, valahol távol Indiában, ahol a falu három lakója váratlanul és nagyon furcsa módon meghalt. Valami olyan influenza okozta a halálukat, amiről még soha senki nem hallott. Igazából nem is influenza, és tulajdonképpen csak három emberről van szó. Néhány orvos útban van, hogy kivizsgálják a dolgot.

Aztán vasárnap a rádióban újabb híreket hallasz. Most már nemcsak három emberről van szó, hanem harmincezerről, és most már a tévé is foglalkozik a témával. Egy olyan

különleges járványról van szó, amilyennel még eddig nem találkozott az emberiség.

Hétfő reggel, mire felkelsz, már minden újság vezércikke ez a történet. Most már nemcsak India, de Pakisztán, Afganisztán és Irán is megfertőződött, és mielőtt észbe kaphatnál, már mindenhol erről beszélnek. Az elnök tartott valami beszédet, amelyben elmondta, hogy ő is és a kormányban mindenki reménykedik, hogy minden rendbe jön. De mindenki elmélázik egy kicsit a bejelentésen, hogyan tudjuk távol tartani magunktól mindezt? És ekkor Franciaország elnöke Európát sokkoló

bejelentést tesz közzé: lezárják a határaikat. Bármely érintett országból érkező repülőjáratra érvényes a zárlat, vagyis nem szállhatnak le a gépek az ország területén. A hír hallatán kiver a verejték, és lefekvés előtt kicsit tovább nézed a CNN nemzetközi műsorát. Akkor egy tudósító bejelenti, hogy egy férfi Párizs egyik kórházában haldoklik a rejtélyes influenzától. Tehát megérkezett a vírus Európába is. Mindössze annyit tudnak róla, hogy amikor kiüt rajtad a betegség, tulajdonképpen már egy hete lappangott benned. Aztán négy napig hihetetlenül rossz állapotba kerülsz, különféle tünetekkel, majd meghalsz. Anglia lezárja határait, de túl későn.

Kedden reggel az Egyesült Államok elnöke a következő bejelentést teszi: "A nemzet biztonságának érdekében minden repülőjárat Európából, valamint Ázsiából törölve." Négy napon belül az egész ország kimondhatatlan félelembe merül. Az emberek arról beszélnek, hogy mi lesz, ha a mi országunkat is eléri?

Szerda este valaki a parkolóból lélekszakadva ront be a terembe: "Kapcsoljátok be a rádiót, kapcsoljátok be a rádiót!" Mindenki feszülten figyel a kis hangszóróból jövő bejelentésre: megtörtént a legrosszabb, amire számítani lehetett: két nő New York állam egyik kórházában haldoklik a rejtélyes influenzában. Órákon belül végigsöpör ez a valami az egész országon. Emberek ezrei dolgoznak éjjel-nappal, hogy megtalálják az ellenszert. De semmi nem bizonyul hatásosnak. Váratlanul érkezik a hír: megfejtették a rejtélyt. Megtalálták az ellenszert! De az elkészítéséhez egy olyan valakinek a vére kell, aki még teljesen tiszta. Az egész ország felnőtt lakosságát felszólítják, hogy mindenki menjen el a városi kórházba, hogy a vértípusát ellenőrizhessék. Mindössze ennyit kérnek az emberektől. Természetesen, amikor pénteken, késő este a kórházhoz értek, már a parkolóban kígyózik a sor. Nővérek és orvosok rohagnak, szűrik meg sorra a várakozókat és címkézik a kémcsöveket. Aztán odaérnek hozzád és családodhoz, és tőletek is vért vesznek. Fiad, aki még kiskorú, ragaszkodik hozzá, hogy ő is vért adhasson. Arra kérnek, maradjatok a parkolóban, és csak ha halljátok a neveteket, hogy hazamehettek, akkor induljatok el. Hirtelen egy fiatal férfi rohan ki a kórházból ordítva. Egy nevet kiabál és egy kórlapot lebegtet. A fiad megrángatja a kabátod ujját: „Apu,

az én nevemet kiabálja.” És mielőtt bármit tehetnél, megragadják a fiadat. - Egy pillanat! Álljon meg! - kiáltasz rá, mire azt válaszolják: - Semmi baj, minden rendben van. A vére teljesen tiszta. Szeretnénk megbizonyosodni róla, hogy nem fertőzött. Úgy tűnik ugyanis, hogy megfelelő a vértípusa.

Öt feszült perc múlva sírva és egymást ölelgetve jönnek ki az orvosok és a nővérek. Néhányan még nevetnek is. Az elmúlt egy hét alatt ez az első alkalom, hogy valakit nevetni látsz. Egy idősebb orvos ekkor odalép hozzátok, és azt mondja: - Köszönjük, uram. A fia vére tökéletes. Tiszta és hibátlan. Most már elő tudjuk állítani az ellenszert. Ahogy a hír elkezd terjedni, a parkolóban álló tömeg egyre hangosabban örvendezik, imádkozik, sír és nevet. De aztán az ősz orvos feleségedet és téged félrevon: - Beszélhetnék önökkel egy percre? Nem vettük észre, hogy a donor kiskorú, ezért szükséges, hogy aláírják ezt a beleegyező nyilatkozatot. Elkezdted aláírni, de aztán észreveszed az üresen hagyott leveendő vérmennyiség rubrikáját.- M-m-m-mennyi vért vesznek le tőle? És ekkor az idős orvos mosolya eltűnik. - Nem tudtuk, hogy egy kisgyermek lesz. Nem voltunk rá felkészülve. Az összes vérére szükségünk lesz. Megdöbbenve válaszolsz: - De-de... ezt maga nem értheti! Ő az egyetlen fiam!

- Mi a világról, az egész emberiségről beszélünk! Kérem, írja alá! Mindre

szükségünk van. - Nem lenne megoldható, hogy vérátömlesztést kapjon? - Ha lenne tiszta vérünk, akkor kaphatna. Kérem, aláírná? Tompa csöndben aláírod. Aztán megkérdezi az orvos: - Szeretnének néhány percre bemenni hozzá, mielőtt elkezdjük? Oda tudsz menni? Oda tudsz menni, ahol a fiad az asztalon ül, és azt kérdezi: - Apa? Anya? Mi történik itt? Meg tudod fogni a kezét, és azt mondani neki: - Fiam, nagyon szeretünk téged, és soha nem hagynánk, hogy valami olyan történjen veled, ami elkerülhető, érted?

El tudsz menni? Ki tudsz úgy menni a szobából, hogy közben halld fiadat, amint azt kérdezi: - Apa? Anya? Apa? Miért, miért hagytok el?

És aztán a következő héten, amikor a fiad temetése van, néhányan átalusszák az alkalmat, és vannak, akik el sem jönnek, mert más dolguk van, vagy vannak, akik eljönnek ugyan, de csak egy mesterkéltséggel mosolyt erőltetnek az arcukra, hogy úgy tűnjön, fontos nekik az egész. Vajon nem akarnál felugrani, és azt mondani: „ELNÉZÉST! A FIAM ÉRTED HALT MEG! HÁT ENNYIRE NEM ÉRDEKEL? EGYÁLTALÁN JELENT EZ NEKED VALAMIT?!”

Vajon Isten is ezt szeretné mondani? „A FIAM ÉRTED HALT MEG! SZÁMÍT EZ NEKED VALAMIT? HÁT NEM ÉRTED, HOGY NEKEM ENNYIRE FONTOS VAGY?”

Bemutakoznak gyülekezetünk presbiterei

Székelyudvarhelyen születtem 1958. július 7-én. Gyermekkoromat egy kis faluban, Keceten töltöttem. Itt jártam általános iskolába, majd Farkaslakán – Tamási Áron szülőfalujában – folytattam tanulmányaimat. Később, mint szerszámkészítő, kerültem ki a székelyudvarhelyi szakiskolából. Tizenkét évig egy gyárban voltam szerszámkészítő.

1990-ben Magyarországon kezdtem el dolgozni, majd 1992-ben feleségemmel és két gyermekemmel itt telepedtem le. Lakóhelyünk Budapest közelében van, Nagytarcsán. Gyermekeim itt kezdtek már iskolába járni, és a mátyásföldi gyülekezetben konfirmáltak.

Több mint tíz éve vagyok családommal együtt a gyülekezet tagja.

2006-ban választottak presbiterré. Igyekszem egyházamat hűséggel, Istentől kapott képességeimmel szolgálni.

Kisfaludy Károly

Hit és bizalom

Egyszer a Niagara vízesés felett kifeszített drótkötélen egy artista készült átmenni. Mielőtt elindult, kezébe vette az egyensúlyozó rudat, és megkérdezte a feszülten várakozó tömeget: Elhiszitek-e, hogy át tudok menni a vízesés felett? Néhányan kételkedtek, de a többség elhitte, mondván végül is ez a szakmája. Az artista átment, majd visszajött, és megkérdezte: Elhiszitek-e, hogy rúd nélkül is megteszem? Már többen kételkedtek, mert feltámadt a szél. Az artista átment, ismét visszajött, majd fogott egy talicskát, és megkérdezte: Elhiszitek-e, hogy át tudom tolni ezt a talicskát? Most ismét azok kerültek többségbe, akik hittek neki. Az artista áttolta a talicskát, majd vissza, és ismét kérdéssel fordult a közönség felé: Elhiszitek-e, hogy ismét át tudom tolni? Már mindenki egyhangúan elhitte. Ekkor megkérdezte: Elhiszitek-e, hogy egy embert is át tudok tolni rajta? Mindenki igent kiáltott: Elhisszük! Az artista megkérdezte: Akkor ki lesz az első? Senki nem vállalkozott!

Vajon mi, akik hívő keresztényeknek mondjuk magunkat, mindig feltétel nélkül rábízzuk magunkat Istenre, vajon bele ülünk-e „Isten talicskájába”? Vajon amikor azt mondjuk: „Hiszünk Isten mindenhatóságában”, követjük-e mindenben a Krisztusi utat, akkor is, ha az néha számunkra kedvezőtlennek tűnik?

„Nem kell tudósnak lennünk ahhoz, hogy tanuljunk Isten csodálatos teremtményeitől, csak meg kell állnunk és figyelniünk elég hosszasan, hogy Isten felfedje előttünk csodáit.”

Lecke a vadludaktól

Gondolkoztál már azon, hogy miért repülnek V alakban a vadludak? Mint minden állati viselkedésben, Istennek itt is jó oka volt arra, hogy ezzel az ösztönrel ajándékozza meg a ludakat. Amikor egy-egy madár suhint a szárnyával, felhajtóerőt képez az őt követő másik madár számára. V alakban repülve az egész csapat legkevesebb 71 %-kal hosszabb utat tud megtenni, mintha az egyes madarak egyedül repülnének. Amikor egy lúd kiesik a V alakból, hirtelen úgy érzi, mintha mázsás súly húzná lefelé és gyorsan visszatér a csapathoz. Csak úgy mint a ludak, azok az emberek akik azonos irányba tartanak és közösséget alkotnak, gyorsabban jutnak el céljukhoz mint azok akik teljesen egyedül próbálják azt meg. Amikor egy lúd elfárad, hátra repül és egy másik foglalja el a helyét a V csúcán.

Ha az embereknek lenne annyi józan eszük mint a ludaknak, rájönnének, hogy a sikerük egyértelműen a közös munkájukon múlik. Hogy felváltva vállalva a munka nehezét és osztozva a vezetés terhein sokkal tovább jutnak. A hátul repülő ludak hangos gágogással bátorítják az elsőket a sebesség növelésére. Fontos, hogy a mi hátulról jövő „gágogásunk” bátorító legyen az előttünk haladóknak. Különben „csak gágogás” marad.

Amikor egy lúd megbetegszik, két másik lúd is lemarad vele a V alakzatból, és követi, hogy védelmet nyújthassanak számára. Addig maradnak vele, amíg erőre nem kap és újra repülni nem tud, vagy amíg meg nem hal. Akkor útra kelnek, hogy beérjék saját alakzatukat, vagy csatlakozzanak egy másikhoz.

Bárcsak mi is ennyire önfeláldozók lennénk, hogy érdemesek lehessünk ilyen barátokra akik a szükségben mellettünk állnak. Nem kell tudósnak lennünk ahhoz, hogy tanuljunk Isten csodálatos teremtményeitől, csak meg kell állnunk és figyelniünk elég hosszasan, hogy Isten felfedje előttünk csodáit.

„Egyébiránt kérdezd meg csak a barmokat, majd megtanítanak, és az égnek madarait, azok megmondják néked. Avagy beszélj a földdel és az megtanít téged, a tenger halai is elbeszélnek néked. Mindezek közül melyik nem tudja, hogy az Úrnak keze cselekszi ezt?” (Jób 12:7-9)

Van, aki hallgat a vadludakra.

(forrás: internet)

TE ÉRLELED

TE érleled a nyár gyümölcseit,
Téged illet, URUNK, a köszönet.
Teremni vágyik gyermeked itt,
érlelj szívében jó gyümölcsöket!

Füle Lajos

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:

Istentisztelet

Vasárnap 10.30 óra

(Az istentisztelet alatt a gyermekmegőrzés
a gyülekezeti házban van)

Bibliaóra:

Csütörtök 18.00 óra

Hittanóra nyári szünet

Kezdés: szeptember 9. 11.30 óra

Ifjúsági óra (28 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Ifjúsági óra (28 év alatt)

Péntek 18.00 óra

Ifjúsági óra (13-16 évesek)

nyári szünet

Kezdés: szeptember 8. 17.00 óra

Fiatal Házások Köre

Minden hónap második vasárnapján
17.00 óra

Imaóra

Szerda 18.00 óra

Baba-mama játszókör

Minden csütörtökön 9.30 óra

Mátyásföld:

Gítáros istentisztelet

Minden hónap első vasárnapján

17.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)

Istentisztelet

Vasárnap 9.00 óra

Bibliaóra

Péntek 14.30 óra

Hittanóra nyári szünet

Kezdés: szeptember 14. 16.00 óra

Hivatali idők:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855

E-mail: matyasfoldiref@freestart.hu